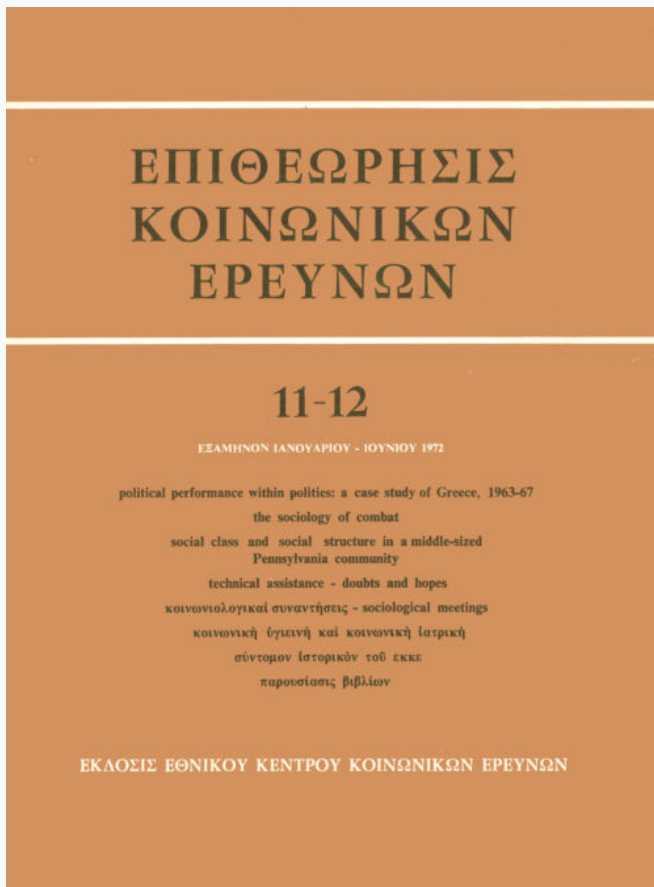

The Greek Review of Social Research

Vol 11 (1972)

11-12

La recherche sociale appliquee et la productivite en Grece, 1961-1971

Elie Dimitras

doi: [10.12681/grsr.277](https://doi.org/10.12681/grsr.277)

Copyright © 1972, Elie Dimitras

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Dimitras, E. (1972). La recherche sociale appliquee et la productivite en Grece, 1961-1971. *The Greek Review of Social Research*, 11, 46-47. <https://doi.org/10.12681/grsr.277>

διεθνείς
κοινωνιολογικές
συναντήσεις

réunions
sociologiques
internationales

international
sociological
meetings

Seminaire
sur la Recherche Sociale
appliquée à l'accroissement
de la Productivité dans les
Pays en voie de Develop-
pement

Centre de Productivité de
la Turquie, Ankara,
9-13 novembre 1971

LA RECHERCHE SOCIALE APPLIQUÉE ET LA PRODUCTIVITÉ EN GRÈCE, 1961-1971

par ELIE DIMITRAS

Cet exposé a été présenté au séminaire sur la Recherche en Sciences Sociales Appliquées dans les Pays en voie de Développement organisé du 9 au 13 nov. 1971 à Ankara par le MPM (Centre de Productivité de la Turquie). Les autres conférenciers ont été: Prof. Daniëls (Mise en oeuvre de la Recherche en Sciences Sociales Appliquées en Europe et dans les Pays en voie de développement), P. Ledig (L'expérience du RKW dans la recherche appliquée et syndicale), Z. Romàn (Evaluation et Mesure de la Productivité en Hongrie) et L. Six (L'Evaluation et le transfert des Résultats de la Recherche en Sciences Sociales Appliquées et la suite donnée dans les petites et moyennes entreprises).

I. Les sciences sociales modernes et les recherches sociales étaient presque inexistantes en Grèce avant 1961.

A l'initiative de l'UNESCO, le Centre des Sciences Sociales est créé en 1959 et organisé comme institution indépendante de droit public (3 postes de personnel et 20.000 \$ de budget seulement).

C'est en 1968 que ce Centre, intitulé désormais Centre National de Recherches Sociales (EKKE), change de statuts pour créer 57 postes de personnel titulaire et en plus la possibilité d'employer des collaborateurs contractuels sans limite.

L'enseignement de la sociologie et des autres sciences sociales modernes est encore très limité (quelques chaires dans les Universités et Grandes Ecoles).

Cependant nombre de Grecs ont étudié les sciences sociales modernes à l'étranger et y ont appris les méthodes de recherches sociales.

Actuellement ont procédé à la réforme des programmes universitaires. Il est à espérer à la création de départements de sciences sociales modernes dans certaines facultés ou grandes écoles.

II. La recherche sociale et son application sont développées surtout durant la deuxième moitié de la décennie 1961-1971. 1. Dans le fascicule de EKKE concernant *Activités 1970/1971* le programme de 1972 on peut lire la liste de recherches fondamentales et appliquées en cours, achevées ou projetées par notre Centre. Ces recherches contribuent, soit directement soit indirectement, à la planification du développement et donc à l'accroissement de la productivité en Grèce.

A noter que le budget de EKKE monte à 200.000 \$ en 1971, en 330.000 \$ en 1972, contre 20.000 \$ en 1961.

2. Le Centre Hellénique de Productivité (ELKEPA) met l'accent sur la forma-

tion de dirigeants et des cadres moyens ou subalternes, l'emploi des méthodes plus productives au management, l'exécution plus efficace des tâches à tous les postes de travail. La méthode et le contenu de la formation tient compte des résultats des recherches sociales modernes, en particulier de recherches sur les relations humaines dans l'entreprise, les relations producteur-clients, etc. L'activité de ELKEPA est bien connue aux participants, mais il ne serait pas superflu d'en donner des détails.

3. L'Association des Industriels Grecs (ΣΕΒ) a obtenu la coopération du Centre EKKE pour de recherches en commun sur l'émigration et le retour des émigrants. Une de ces recherches a été présentée en 1965 au Séminaire International de l'OCDE sur les émigrants retournés (Athènes-Lagonisi 1965).

4. Les agences de publicité et les bureaux d'études privés sont centrés sur le marketing ou les projets d'investissements privés et elles font de recherches sociales qu'ils appliquent pour le compte de leurs clients.

5. En plus, le Centre de Planification et de Recherches Economiques KEPE (Institution de droit public) coopère avec EKKE et des sociologues indépendants pour établir le plan prospectif 1971-1985/2000 de la Grèce et pour le plan quinquennal 1973-1977.

6. Enfin, il faut mentionner l'Institut Technologique d'Athènes, émanant de la firme privée Doxiadis et l'Institut de Recherches Psychosociales ANTHROPOS, qui font de recherches fondamentales et appliquées contribuant à l'accroissement de la productivité.

7. Dans le domaine de l'agriculture, nombre d'agronomes du service de la vulgarisation ont été formés à l'étranger (USA en principe). Ils emploient les résultats des recherches sociales en les adaptant à la situation de la campagne grecque.

III. Certainement la recherche sociale est actuellement assez développée en Grèce; mais il reste encore beaucoup à faire pour assurer son application. Aussi, les centres ELKEPA, EKKE et KEPE commencent à mieux coordonner leurs activités afin de mieux développer la recherche sociale appliquée à l'accroissement de la productivité en Grèce.

NOTE: Un résumé de l'exposé de m. E. Dimitras et de la discussion qui l'a suivi est reproduit dans ces pages en langue turque. Il s'agit d'un extrait de la revue du MPM «VERIMLILIK DERGISI» — 1 Ocak 1972, Ankara.

Seminerin son tebliğini, Yunanistan Sosyal Bilimler Araştırmaları Milli Merkezi Genel Müdürü Elias Demetras (Yunanistan'da Uygulamalı Sosyal Bilimler Araştırmaları ve Produktivite) konusunda sunmuştur.

Demetras, modern manada sosyal bilimler ve uygulamalarının Yunanistan'da özellikle son on yılın ikinci yarısında önemli ölçüde geliştiğini belirterek, bu konuda çalışan kuruluşlar hakkında şu bilgileri vermiştir:

1 — (EKKE) Sosyal Bilimler Milli Merkezi.

1959 yılında UNESCO'nun teşebbüsü ile kurulan bu merkez 1968 yılında yeniden örgütlülmüştür. Merkezin yapmış olduğu araştırmalar, Yunanistan'ın kalkınma planlamasına ve dolayısıyla produktivite artışlarına katkıda bulunmaktadır.

2 — (ELKEPA) Yunan Produktivite Merkezi

Üst ve orta kademe sevk ve idarecileri ile nezaretçilerinin yetiştirilmesi ve bütün seviyelerde en etkin tekniklerini kullanmasını teminen, modern üretim teknikleri, öğretimi üzerinde durmakta eğitim metotlarında ve kapsamında sosyal bilimler araştırmaları bulgularından (özellikle, teşebbüs içindeki beşeri ilişkiler, iş ve işveren ilişkileri) geniş ölçüde yararlanmaktadır.

3 — Yunan Sanayiciler Birliği, EKKE ile işbirliği halinde harice giden ve hariceten dönen göçmenler konusunda araştırmalar yapmaktadır.

4 — Özel etüd büroları ve reklâm ajansları.

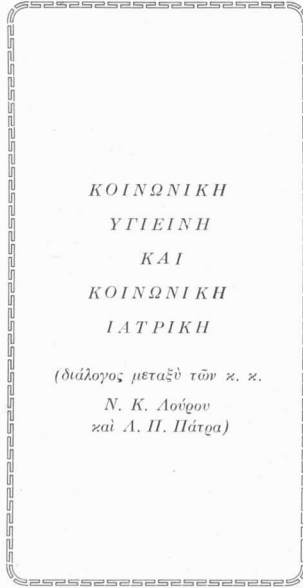
Pazarlama ve özel yatırım projeleri üzerinde müşteriler hesabına sosyal araştırmalar yapmaktadır.

5 — (KEΠE) Ekonomik Planlama ve Araştırma Merkezi.

Bir kamu kuruluşu olan bu teşebbüs EKKE ve bağımsız sosyologlarla Yunanistan'ın 1971-1985/2000 devresi için uzun ve beş yıllık kısa vadeli kalkınma planları hazırlamaktadır.

6 — Yükarıdakilerin dışında ayrıca, (Doxiades) özel firması ile (Antropos) Psiko-Sosyal Araştırmalar Enstitüsünün kurduğu, Atina Teknoloji Enstitüsü'de produktivitenin artırılmasına ilişkin uygulamalı temel araştırmalar yapmaktadır.

Demetras'ın tebliği üzerine sorulan sorular Yunan Produktivite Merkezi'nin Yunan ekonomisi ve kalkınması üzerine yaptıkları etkiyle yitirilmiş olmuştur. Soruları cevaplandıran Demetras Yunan milli gelirlerindeki artışın iki nedenden ötürü ortaya çıktığını bu iki nedenden birinin 1925 de yapılan toprak reformu, ikincisinin de ilk öğretim zorunlu tutulması olduğunu belirtmiştir. Bu iki radikal tedbir yanında kalkınma üzerine ekonomik kurumların da büyük etki yaptığını değinen konuşması, bu konuda Yunan Produktivite Merkezi'nin faaliyetlerinden söz etmiştir.

Ἀθήνα, 10 Ἀπριλίου 1971

Κύριε Γενικὲ Διευθυντά,

Ἐγχαριστῶ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, Ἀπριλίου - Σεπτεμβρίου 1970.

Ἐπισημαίνω μὴν τὴν παρατηρήσῃ ὅτι τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν σελίδα 169, παρ. 3, δὲν ἐστάθει, ὅτι δηλαδὴ «δὲν ὑφίστατο ἐν Ἑλλάδι κοινωνικὴ ἱατρικὴ πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινης».

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑπερήφανη ὅτι μὴ διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος (Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, ἀρ. 7, 20 Φεβρουαρίου 1834) πρώτη μετὰ τὸν Ἑβραϊαῖον Κρατὸν ἴδρυσεν τὸ Ἰατροσοφικόν, παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, μὲ ἀντιπροσώπους εἰς ὅλους τοὺς ῥομιοὺς ποὺ ἀνομιόσθησαν νομίματοι καὶ ἐφρόντιζον διὰ τὴν ὑγίειαν τοῦ λαοῦ. Ἀπαγορεύονται κρατικὰ ἐξετάσεις διὰ τὴν ἐξασκίαν τῶν ἱατρικῶν ἐπαγγελματιῶν πρὶν ἰδοθῆ ἀκόμη τῶ Ὀθωνικῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν τὸ 1837 καὶ ἰσορῆσι Σχολῆν Μαῦν τὸ αὐτὸ ἔτος.

Μὲ ἀνεχωρεῖτε διὰ τὴν παροχίαν μου, ἀλλὰ εἶμαι πολὺ ἐνθάσθητος ὁσάκις πρὸκειται διὰ τῆς Ἰστορίας τῆς Πατρίδος μου.

Με πολλὴν τιμὴν,
Δικός σας,

Ν. Κ. Λούθου

Ἀγαπητὲ φίλε,

1. Ἐγχαριστῶ διὰ τὴν καλωσύνην καὶ ζήτησιν ἀπὸ ἐμὲ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν 10-4-1971 ἐπιστολὴν τοῦ καθηγητοῦ κυρίου Ν. Κ. Λούθου, ἀκαδημαϊκοῦ. Ἐγχαριστοὺς ἀπαντῶ ἐνυπογράφως, ἀφ' ἑκφράσει τῆς ἐκτίμησίν μου διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὸν κύριον Λούθου, μὲ τὸν ὁποῖον μὲ συνδέει μακρὰ καὶ πολὺμοσθος ἀνεργασία. Ἐκφράζω δὲ τὴν ἐκτίμησίν μου καὶ διὰ τὸ ὅτι ἀποφεύγει νὰ μὲ κατανομήσῃ, μολοντὶ ἡ φράσις τὴν ὁποῖαν καταγορεῖ δι' ἑλλειψιν ἐνστάθειας, ὅτι δηλαδὴ «δὲν ὑφίστατο ἐν Ἑλλάδι κοινωνικὴ ἱατρικὴ πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγίεινης» εἶναι ἰδική μου, περιέχεται δὲ εἰς τὴν μελέτην μου «Ἡ κοινωνικὴ ἱατρικὴ ἐν Ἑλλάδι», ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη ἀρχαίως εἰς τὸ ἱταλικόν περιοδικόν ΜΙΝΕΡΒΑ ΜΕΔΙΚΑ, ἐκείθεν δὲ, κατὰ μετάφρασιν, ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, τεύχος 4-5, 1970, σελίς 167 ἐπιμ.

2. Ὁ κ. Λούθου προφανῶς λαμβάνει ἐκ παρεξηγήσεως ὡς συνωνύμους τοὺς ὅρους «κοινωνικὴ ὑγίεινή» καὶ «κοινωνικὴ ἱατρική». Εἰς τὴν μελέτην μου χρησιμοποιοῦν τὸν ὅρον «κοινωνικὴ ἱατρική», διὰ τὴν ὁποῖαν ἀποσπῶνται, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἀσκήσις τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ὑπουργείου ὑγίεινης. Τὸ περιεχόμενον τοῦ ὅρου «κοινωνικὴ ἱατρική» ἀποσπῶνται ὑπὸ τὰς τρεῖς τοιλάχιστον παραλλαγὰς τῆς ἐνόιας ταύτης, ὡς «ἱατρικὴν ὁμάδου» ἰδίως, καὶ ὡς «σύστημα ὁργανομένης προσφοράς ἱατρικῶν φροντίδων πρὸς τὰ μέλη τῆς κοινωνικῆς ὁμάδος».

Ὁ κ. Λούθου, ἐπιλαμβάνων τὴν «κοινωνικὴν ὑγίεινήν» ὡς «κοινωνικὴν ἱατρικήν», προφανῶς φαίνεται νὰ ἀγνοῖ τὰς ἄλλας ἐννοίας τῆς κοινωνικῆς ἱατρικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἐγὼ ἀναφερόμαι. Ἀληθὲς καὶ μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ ὕπουργείου ὑγίεινης ἡ κοινωνικὴ ἱατρικὴ εὐρίσκειται ὑπὸ ἰδιαιμόσθησιν.

Ἐάν θέλῃ—μὴ τὴν ἀδιόκοπον φιλοθέταν καὶ τὴν φρεσκάδα τοῦ νοῦ ποὺ τὸν χαρακτηροῦσι—ἀς ἐπιλέξῃ τὰς ἐγκυκλοπαιδείας μὲς διὰ νὰ διαπιστώσῃ, ὅτι εἰς ταύτας περιέχεται λίμμα «κοινωνικὴ ὑγίεινή», ἀλλ' ὅχι τὸ λίμμα «κοινωνικὴ ἱατρική», τὸ ὁποῖον εἶναι ὅμως ἀσύνχρονον καὶ ὡς ὅρος καὶ ὡς γεγονός.

3. Κατὰ τοὺς III' καὶ IV' αἰῶνας ἡ παρεμβασίς τοῦ Κράτους εἰς τὰ θέματα τῆς υγείας περιορίζετο εἰς τὴν ἀσκίαν ἀνυγεινομικῆς ἀστυνομίας, διότι δὲν ἐδέχοντο τότε ὅτι ἦτο δυνατὸν τὸ κράτος νὰ παρεμβαίει εἰς τὰς σχέσεις ἱατρικῶν καὶ ἔχοντος ἀνάγκην ἱατρικῶν φροντίδων. Τὸ «Ἰατροσοφικόν» τὸ ὁποῖον ἰδοθῆν ἐπὶ 1834, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅταν ἀκόμη ὁ Ὀθων ἦτο ἀνήλικος καὶ ἡ Μοναρχία ἦτοι ἐγκατεστημένη εἰς τὸ Ναυπλιον, εἶχε ὡς ἀμοιότητα ἀσκίαν ὑγεινομικῆς ἀστυνομίας, δηλαδή: α) Νὰ παροχίῃ ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγελματιῶς εἰς ἱατροὺς, χειρουργοὺς, ὁδοντίατροὺς, φαρμακοποιοὺς καὶ μαίας, κατὰ κανὼνα μὴ ἀποφροῦντος πανεπιστημιακῆς σχολῆς. Βάσει τῆς διατάξεως ταύτης εἶχε λάβει ἀδειαν ἀσκήσε-

ως επαγγέλματος, καταστάς βραδύτερον και πρόεδρος του οδοντιατρικού συλλόγου μεγάλης επαρχιακής πόλεως, απόφοιτος κάποιας τάξεως ελληνικού σχολείου και παλαιός κορυφός, ο οποίος ως μαθητή δημοτικού μου εθεράπευσε το δόντι, παρήγγειλε δέ εις τήν βοηθόν του να του δώσει το μπουκαλάκι με τον «τούροκο». «Τούροκος» εις τήν περίπτωσιν ήτο ή ευγενής. Ένθουσιαιμια τήν λέξιν διότι με είχαν εντυπωσιάσει ή ορολογία και διότι ένθουσιαιμια τήν ιδιότητον γεθών τοι γαρφαλελαίων. β) «Νά δίδη Ιατροικήν γνώμην επί Ιατροδικαστικών ζητημάτων». Και γ) «να συσκέπτεται εν συλλόγω περί των οποίων Ιατροικών ζητημάτων των οποίων ήθελε κρίνει εβλογον να ζητήση τήν γνώμην του ή περί των έσωτερικών γραμματεία». «Όταν είχαν τήν τιμήν να προσδρύνω διά πρώτην φοράν τοι 'Ανωτάτου 'Υγειονομικού Συμβουλίου, διαδόχου τοι 'Ιατροσυνεδρίου, εδήλωσα ότι ή τιμή είναι μεγάλη, διότι προτάματα τοι αρχαιότερου συλλογικού συμβουλευτικού όργανου τής Κυβερνήσεως εις τήν χώραν. 'Εάν ένθουσιαιμια καλώς ό κ. Λοφος ήτο παρών εις τήν συνεδρίασιν. 'Ας μου συγχωρηθή εάν έχω άρχισει να ληρωθώ.

4. 'Ο σεβαστός μου κ. άκαδημαϊκός υποστηρίζει, ότι ή 'Ελλάς είναι υπερέφηνη, διότι «με διάταγμα τής Κυβερνήσεως τοι βασιλέως «Όθωνος» (τήν όποιαν «Κυβέρνησην άπετέλει ούσιαστικώς τοι Συμβούλιον τής Αντιβασιλείας», κατά φράσιν τοι Ν. Λαγαούμη, και τής όποιας μέλη ήσαν τρεις βαναροί, με δύο ακόμη βαναροί ως πρόσθετα μέλη), πρώτη μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατιών ίδρυσεν τοι 'Ιατροσυνέδριον. Θά μου επιτρέψη να τον βάλω εις πειρασμόν. Τήν ίδρυσιν 'Ιατροσυνεδρίου είχε προτείνει ένα εθόν και πολιτίειονον πνεύμα—όπως είναι και ό κ. άκαδημαϊκός—και κοσμοπολιτικόν ταυτοχρόνως—όπως ό κ. Λοφος—ό μέγας γερμανός φιλόσοφος Gottfried Wilhelm von Leibnitz, εν έτει σωτηρίου 1680, διά μνημόνιον, το όποιον είχε υποβάλει εις τον αυτοκράτορα. 'Ο πειρασμός είναι ή άμφισβήτησις τής έννοήσεως τοι Ιατροσυνεδρίου και τής διά πρώτην φοράν ίδρύσεως Ιατροσυνεδρίου από τοις βαναροίς εν 'Ελλάδι. 'Εχω σημειάσει τήν έντέπισιν, ότι εις τά γεωμιακά κράτη είχαν ίδρυθή από τοι 1834 'Ιατροσυνέδρια.

Θά με δηναβάλειεν ιδιαίτερος εάν ήλπεζε το σημειον τοιτο ως παλαιός καθηγητής γερμανικού πανεπιστημίου.

Αιά το κείμενον τοι Leibnitz εις: G.W. Leibnitz, «Sämliche Schriften», Dritter Band, 1680-1683, Leipzig, K. F. Koehler Verlag, 1938, σελίς 405. Δέ έγγρητέραν παραπομπήν, τό έργον των Howard E. Freeman, κλπ., «Handbook of Medical Sociology», τό όποιον αναφέρω εις τήν σελίδα 167 τής μελέτης.

Με μεγάλην τιμήν
δικός σου

Λουκάς Π. Πάτρας

περί το ιστορικόν τοῦ ΕΚΚΕ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΚΚΕ

'Ελάβομεν τήν καλύτερόν επιστολήν τοι κ. Κώστα Παπαπάνου, τέως Διευθυντοῦ 'Ανωτάτης 'Εκπαιδευσεως τοι 'Υπουργείου Παιδείας. 'Ο αξιότιμος επιστολογράφος, από τής ός άνω θέσεώς του είχε πολυ συμβάλει εις τήν ίδρυσιν τοι Κέντρου Κοινωνικών 'Επιστημών(νυνΕΚΚΕ), υπό τοι 'Υπουργείου Παιδείας. Δικαιοῦται, λοιπόν, Ικανοποιήσεως τό αίτημα τοι κ. Κ. Παπαπάνου να δημοσιεύσωμεν τήν άνοιχτήν του ΕΚΚΕ. Τοῦτο πράττομεν, άναδημοσιεύσαντες πρός τό παρόν εν σύντομον Ιστορικόν, το όποιον είχε περιληφθῆ εις τό περιωρισμένης κυκλοφορίας πρόγραμμα δραστηριότητος τοι ΕΚΚΕ τοι παρελθόντος έτους 1971.

'Ως πρός τήν παρατήρησιν τοι κ. Κ. Παπαπάνου ότι μία κάποια αντίθεσις... υπάρχει μεταξύ των όσων γράφω εις τό πρώτον τεύχος τοι περιοδικού και εις τον πρόλογον τοι βιβλίου μου σχετικώς με τήν ίδρυσιν τοι ΕΚΚΕ, έχω να παρατηρήσω τά εξής: Τό Κέντρον ίδρύθη υπό τοι 'Υπουργείου Παιδείας με συμπαραστάσιν τής ΟΥΝΕΚΟ. 'Αλλά, εν εκ των μελών τής 'Επιτροπής, τήν όποιαν μνημονοεί ό κ. Κ. Παπαπάνου, ό τότε Πρόεδρος τής ΠΑΣΠΕ και τώρα 'Ακαδημαϊκός κ. Μ. Στασινόπουλος, έμερίμησε διά τήν κατόν εγκρίσεως τής Σχολής εγκυατάσιν εις Γραφείον τής ΠΑΣΠΕ τοι άποσταλέντος κατά τό 1967 υπό τής ΟΥΝΕΚΟ γάλλου έμπεριοργάνωμος, Καθηγητοῦ τής Κοινωνιολογίας κ. Henri Mendras και τής γραμματέως-μεταφραστριάς, τήν όποιαν διεθέσεν εις αυτόν ή 'Υπηρεσία Τεχνικής Βοηθείας τοι τότε 'Υπουργείου Συντονισμού. 'Ο κ. Μ. Στασινόπουλος παρεχώρησεν επίσης εις τον κ. Η. Mendras όρας διδασκαλίας τής Κοινωνιολογίας εις τήν ΠΑΣΠΕ και ένέκρινε τήν διεξαγωγήν υπό τοιτοῦ ερευνης κοινής γνώμης μεταξύ των φοιτητών τής ός άνω Σχολής.

'Εκ τοι γραφείου τοιτοῦ, μετατραπέντος εις άυτον κοινωνιολογικόν σπουδαστήριον, ό κ. Η. Mendras όργάνωσε μαθήματα και εις άλλα 'Ανωτάτα 'Εκπαιδευτικά 'Ιδρύματα, επίσης δε σεμινάρια και έρευνας με συνεργασίαν έθελοντών φοιτητών και νέων επιστημόνων ένδιαφερομένων διά τας κοινωνιολογικάς επιστήμας και έρευνας και έχόντων ως έπικεντρον τήν ΠΑΣΠΕ. 'Υπ' ατήν τήν έννοιαν έγραφα εις τό βιβλίον μου ότι ή συμβολή τής ΠΑΣΠΕ εις τήν ίδρυσιν τοι ΕΚΚΕ ύπήρξεν άεμισμος άλλα ούσιαστική», δηλαδή άνεπιστημος άλλα άποραστικη. Πράγματι, πρώτοι συνεργάται τοι ΕΚΚΕ ύπήρξαν νέοι επιστήμονες, ός και φοιτητάι και φοιτητριάται, τοις όποιους είχε συγκεντρώσει εις τό Γραφείον τής ΠΑΣΠΕ ό προαναφερθείς γάλλος κοινωνιολόγος, ό όποιος άνεχώρησεν εξ 'Ελλάδος τό φθινόπωρον τοι 1958.

ΗΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ